

Continuar sent!?

«Més que jutjar si la persona veïna ho està fent bé o malament, gaudeixo de la parada i construeixo des de casa estratègies per viure la realitat on estic»

Natura, entre les definicions que he trobat, anoto algunes que m'han cridat l'atenció: 'univers considerat com un tot i dotat de lleis, la força vital de l'ésser humà, classe o espècie, conjunt de produccions en què no intervé l'ésser humà.

En aquests dies que m'han aturat, on he baixat el ritme i frenat, continuo observant, escoltant, experimentant, respirant, com si estigués al bosc.

La natura és una font inesgotable de recursos, inspiració, caos, calma, vida i lliçons. Natura de naixement, *naturam sequi* (seguir a la naturalesa).

Des del cim d'una muntanya Foto: Eva Campomar

Aturada, puc entrellegir les diverses interpretacions de la natura des dels sofistes fins al cristianisme. M'aturo una vegada més en la imatge de la naturalesa renaixentista on la natura és

vista com l'univers, un organisme viu.

Tan interessant com la definició que es formula des de la ciència moderna, naturalesa màquina. Una màquina connectada a una divinitat, la màquina de l'univers a les mans del creador.

I quan més m'endinso, més m'adono que em queda molt per llegir i que aquests dies tinc molt de temps, tot el temps del món.

Artus Wolffort, Chronos

El temps a les meves mans. Buscant el mite de Chronos, arribo a la figura del pare temps. I entre una cosa i l'altra, m'entres escric, dibuixo una dualitat la Mare Terra i el Pare Temps.

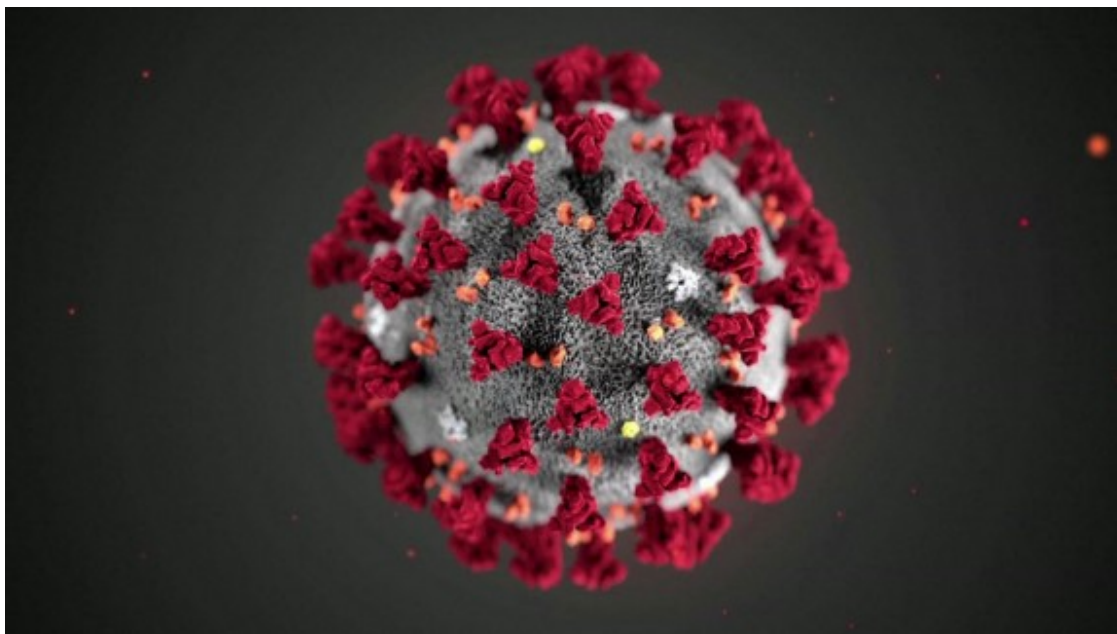
Aturada, m'arriba Gaia, el mite que personifica la fertilitat de la Terra, que sense ajuda de cap element masculí va engendrar ella sola el cel, les muntanyes i el mar.

Mare terra, pachamama

I és que la Terra, dins del sistema solar, és el tercer planeta en distància respecte al sol. Hi habiten milions d'espècies, inclosos els humans i el virus, ambdós amb ADN.

I ara resulta que entre humans i virus vivim una realitat complexa, incerta i inquietant. I entre els milions de segons que em queden a casa, més que jutjar si la persona veïna ho està fent bé o malament, gaudeixo de la parada i construeixo des de casa estratègies per viure la realitat on estic.

Coronavirus, COVID-19

Em queden tantes coses per fer i compartir en una comunitat avui confinada, però que en uns dies no ho estarà. I ens tocarà continuar, més enllà del virus i tornarem a viure una realitat on la consciència col·lectiva continuarà existint i serà qüestió de posar-la al lloc que li toca, com s'està escoltant avui, en boca de tothom.

P. Freire, en la seva obra *Pedagogia de l'oprimit*, parteix de què tant la humanització com la deshumanització són possibilitats que es donen, dins la història, en contextos reals i concrets.

Queda oberta, a la construcció col·lectiva, la vocació de la humanitat. Continuar sent!?
Amb la pràctica, la transformació quotidianament, més enllà del coronavirus.